

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ Ing. M. H.H., 2/ M. H.H.**, obaja zastúpení Mgr. S. T.T., proti odporcovi **A.A.A.**, o **uloženie povinnosti uzavrieť zmluvu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 9 C 64/2008, o dovolaní navrhovateľov 1/, 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 6. mája 2010, sp.zn. 9 Co 343/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľov 1/, 2/ **o d m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom z 25. júna 2009, č.k. 9 C 64/2008-106 zamietol návrh, ktorým sa navrhovatelia 1/, 2/ domáhali, aby súd uložil odporcovi povinnosť uzavrieť s nimi zmluvu o správe bytového domu v znení predloženého návrhu zmluvy. Navrhovateľov 1/, 2/ zaviazal zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 404,86 € na účet JUDr. A. K.K., do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odporcovi zo žiadneho ustanovenia zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ani z iného právneho predpisu, nevyplýva povinnosť uzavrieť s navrhovateľmi 1/, 2/ zmluvu o výkone správy. Mal za to, že zmluva o výkone správy zo dňa 20. decembra 2007, uzavretá medzi jednotlivými vlastníkami bytov a nebytových priestorov na S.S. a spoločnosťou A.A. je platná a záväzná. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie navrhovateľov 1/, 2/ rozsudkom zo 6. mája 2010, sp.zn. 9 Co 343/2009 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny

v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Navrhovateľom 1/, 2/ uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 64,26 € k rukám JUDr. A. K.K., v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu a ustálil, že súd nie je oprávnený vstupovať do rozhodovacej činnosti vlastníkov bytov a nebytových priestorov ohľadne toho, s kým uzavrú zmluvu o výkone správy (§ 8 zákona č. 182/1993 Z.z.) a za akých podmienok túto zmluvu uzavrú (§ 8a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z.). O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie navrhovateľa 1/, 2/, ktorí navrhli rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietali, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a v platnej legislatíve. Nesúhlasili s názorom odvolacieho súdu, že ustanovenie § 44 Občianskeho zákonníka nie je v danej veci použiteľné. Mali tiež za to, že odvolací súd sa nezaoberal skutočnosťou, že voči navrhovateľom 1/, 2/ nebola splnená povinnosť uložená odporcovi ako povinnosť podľa § 8a ods. 1 a § 14 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberali skutkový a právny stav veci.

Odporca sa k dovolaniu navrhovateľov 1/, 2/ nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok,

potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné a nejde ani o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

K námietke dovolateľov 1/, 2/, že rozhodnutie odvolacieho súdu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. že odvolací súd nevykonal všetky potrebné dôkazy, dovolací súd uvádza, že nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv účastníka alebo vykonanie iných dôkazov ako účastníkmi navrhnutých nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie účastníkovi konania, a súd môže vykonať aj iné dôkazy,

ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Ak súd niektorý dôkaz nevykoná alebo vykoná aj iné dôkazy, než sú účastníkmi navrhované, môže to viesť nanajvýš k jeho nesprávnym skutkovým záverom a teda v konečnom dôsledku aj k nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k vade konania v zmysle § 237 O.s.p. Ani prípadné nesprávnosti pri hodnotení dôkazov nevedú k odňatiu možnosti účastníka pred súdom konať a nezakladajú prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľov 1/, 2/ boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľmi 1/, 2/ vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľov 1/, 2/ v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný,

odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľom 1/, 2/, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. apríla 2011

JUDr. Vladimír M a g u r a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová